

אישיבוהמה ישראלי
קפיצה מגג בשיכון-למוד

ליזיקה שגיא הובילה את בנה הצעיר לברי-מיצווה. מעטים ידעו שנוסף על הטרגדיה של בנה הבכור, המואשם ברצח, מסתתרת מאחורי חינה טרגדיה נוספת: אחיה ניסה להתאבד בביתה

מעטים מהבאים למסיבת כרי המיצווה המפוארת של תרי שגיא, שהתקיימה במיסעדה קאזה דליסול בגנות (העולם הזה 17.10), ידעו כי מאחורי חינה של אמו הקוסמטי קאית, ליזיקה שגיא, ומאחורי חינה של אביה, עמי שגיא, מסתתרת טרגדיה נוספת לטרגדיה המפורסמת של ליזיקה, טרגדיה שגם בה מעורב בן-מישפחה קרוב. הפעם לא היה מעורב בטרגדיה בנה רוני, הנאשם ברצח סוכן הבורסה יעקב אלטרוביץ'. הפעם היה מעורב בטרגדיה אחיה, אברהם ישראלי המכונה בומצ'יק.

תרי הקטן, לבוש בחליפה ועונב בעניבה, הסתיר גם הוא היטב את אותות הוועזע שפקד אותו ואת בני-מישפחתו שלושה חודשים קודם לברי-המיצווה, כאשר רודו יפההתואר, בומצ'יק צ'יק, ניצע נסיון התאבדות בקפיצה מירמתהגג של הוריו, בשיכון למד בתל-אביב.

ליזיקה, שבעת-היסורים והטרגדי-יות, עשתה ככל האפשר כדי להסתיר טרגדיה נוספת זו מעיני אורחיה הרבים, ומאוזני מכריה הרבים עוד יותר. ברא-

ומפיק הקולנוע מיכה שרפשטיין, עורך-הדין שימחה זיו ורבימירנים אחרים.

תחילת שנות השיבעים בתל-אביב היו שנות-פריחה לאמנים יוצרים. אורי זוהר וחבורת הגר יצרו אז את תוכניות הטלוויזיה המפורסמות לול. בומצ'יק, ביחד עם עורך הסרטים רני שיק, ערכו את הסרטים. בומצ'יק נראה מאושר. הוא היה עסוק עד מעל לראשו כי עבודתו כעורך-סרטים, במסיבות וכני-לויים, נחשבה אורח רצוי בכל מקום. באותה תקופה, היתה פריחה גם לסטודיו-הסמים של כרם-התמנים ויפו. הבהמה גילתה אותם. בומצ'יק, כמו רבים אחרים, נמשך אל החשיש, השי-גם בו, כמו כולם בסביבתו. הוא לקח תוספתה של אל-אסדי, שוב, כמו כולם. בסביבתו, סביבת כסית, לא היה בכך מעשה יוצא-דופן. אך דווקא אז, כאשר אפשר היה רק להתקנא כאורחי-חייו, בהצלחתו בעבודה, בהצלחתו בחייו החברתיים, בדירתו בשיכון בבלי, שאותה קיבל מאביו הקבלן, שעה של חבריו, גם המכוברים והנשואים, נושי-איש בעול שכר-דירה כבר — דווקא אז

למצטיין בתחומו, הכין תה לאותם שעסקו במלאכת ההפקה. אחרי בומצ'יק לא אמר מילה. מדי פעם היו לו התפרצויות. אחת מהן אירעה לפני שלושה חודשים. הוא בא לבית המפואר של ליזיקה, אחותו, וקפץ ממירפסת הגג שלה. שכנים שהבחינו בו חולף לנגד עיניהם כעת שישבו בחדר-האורחים ברירתם, היו בטוחים כי פורץ מטפס על מירפסתם. בומצ'יק צנח על גינת הירש המטר-

סוחר-סמים מסוכנת. הוא נרדן לכמה חודשי מאסר. בית הכלא שכר את רוחו לחלוטין.

אברך בישיבה ומגיש תה

רהשפעת ירדו אורי זוהר החי ליט, לפני חמש שנים, להפוך לדתי. הוא שהה שנתיים בישיבת אור-שמת. בומצ'יק הדינמי, הפטפטן, הפך

הוא נתקף הזיות, דימיין את עצמו כיוצר אגדתי שיביא את התרופה ל-קולנוע ולתיאטרון הגזועים בארץ. הוא החליט להקים תיאטרון בכיכר-מלכיים-ישראל בתל-אביב, היה מטריד ירדיים-עיתונאים בלי סוף, בטענה שהם לא מוכנים לעזור לו במסע יחסי-הציבור לתיאטרון, שימוקם בתוך אוהל-קירס. הוא נהג לצלצל בכל שעות היום והלילה ולאיים על ירדיו העיתונאים, כי אם לא יעזרו לו לפרסם

מי יצייל את בומצ'יק?

פחת של הבית. רק בנס נותר בחיים. הוא הובהל לבית-החולים איכילוב. שם נותח במשך שבע שעות. אחרי שארבע חוליות בגבו נפגעו. כעת הוא מחלים במחלקה האורתופדית של בית-החולים.

כיום שבו ניסה להתאבד הוא הצט'רף לנתונים הסטטיסטיים של מישרת ישראל, בין מיספר המתאבדים ההולך וגדל מדי יום. מעטים ידעו כי מאחורי המיספר הזה מסתתר סיפורו המוזעזע של בחור יפהתואר, מוכשר וחברתי, שהלך ואיבד את שפיות דעתו תחת לחצים, שרק הרופאים בבתי-החולים שבהם אושרו יכולים להסבירם.

כעת ברוי מעל לכל ספק לירדיו וחבריו — בומצ'יק צעק לעזרה פעמים רבות, לא תמיד הוכן כהלכה. כאשר הבין שאין מי שיעזור לו, אפף אותו היואש והוא ניסה לשים קץ לחייו.

כעת, אחרי שחייו ניתנו לו במתנה, אחרי שנולד מחדש, הוא זקוק לכל העזרה שבעולם כדי שלא לחזור על נסיונו בשנית.

לארם שקט, מכונס בעצמו. לעיתים היה מגיע לתל-אביב ונראה כאברך. היו כאלה שחשבו שאולי מצא מזור לנפשו המעונה. אך אלה שהכירו אותו מקרוב ידעו, שאם בומצ'יק חזר לתל-אביב — סימן שלא טוב לו ביישיבה.

שוב תוך פרקיזמן קצר חזר לכירו, עם כל הבאלאגן שהיה מלווה איתו. הוא נעצר כשחצה את רחוב הירקון, זועק לעזרה, ואושפו.

עם אחותו, ליזיקה, היה ביחסי שיני-אהיאבה. הוא בא לביתה לפני שיושה חודשים, שבירכילי, ארם שכל עילמו חרב עליו, רוף פאראגוניה, החי על-ידי החברה, שהוא היה פעם מקיבל בה מאד.

מעטים שמרו לו אמונים. אר-המם היה ירדיו מיכה שרפשטיין, שעדיין היה מארחו בביתו. בומצ'יק היה מגיע לירדה, יושב ושחק שעות אריכות. שרפשטיין ניסה לשקמו, כשהעטיק אותו בהפקת סרטו של עירי יקליס, ביים בהיר רואים את משק. תפקידו של בומצ'יק התבטא בהכנת תה. הוא, שהיה עורך-סרטים ונחשב

את הפרוייקט, יהיה להם רע. הירדדים היו מנתקים את הטלפון ומבליגים. אחר-כך בא תורה של ירדה אחרת, דיילת אל-יעל הנשואה לצייר. הצייר שהה לרגל תערוכה בחור'ל, אשתו, עם ילדם הקטן, נותרה לבדה בבית מכבוד ביפו. בומצ'יק נהג לבוא אל הירדה ולהטריד את אשת הצייר.

דוגמנית ידועה, הנשואה לאיש קולנוע, סבלה גם היא מהטרדותיו. איש לא העלה בדעתו לפנות למישי-טרה או להתלונן על בומצ'יק. לירדיו המפיק מיכה שרפשטיין, שטיפל בו כמסירות במשך כל השנים, היה ברור — הכחור זועק לעזרה.

כמה פעמים הוא נעצר על-ידי המישרטה על אחזקת סמים. הפעם האחרונה שברה אותו. בלשי היחידה המרכזית החליטו כי בומצ'יק, שהיה שבירכילי מבחינה מנטאלית, הוא ראש כנופיית סוחר-סמים. בומצ'יק, שכבר לא תפקד כמו שתיפקד בעבר, בומצ'יק, שנכנס ויצא מבתי-החולים, שהיה מאושפז תקופות ארוכות במחלקות פסיכיאטריות, הוא ראש כנופיית

פקד אותו המשבר הראשון. חברתו, ששהתה איתו בפאריס, עזבה אותו. הוא נשכר כפעם הראשונה המשבר חלף במהרה. הוא הכיר את מיכל לונאי, בתו של איש-עסקים עשיר מסביון, בעליו של מועדון-הציללה בשארם אל-שייח' וכפרי-הנופש באשקלון. מיכל עברה להת-גורר עם בומצ'יק, בדירתו בשיכון בבלי. דירתם שימשה מרכז חברתי לכל ידידיהם. ובמשך כמה שנים דומה היה כי בומצ'יק מצא בית חם, למרות שכל מיני סימנים העירו שמתגלים סדיקים כאופיו החייכני החברותי. מדי פעם היו התפרצויות של זעם. מדי פעם — הסתגרויות ושתיקות.

היה ברור — יש לעזור לבחור

המשבר השני, הקשה, תקף אותו כאשר עזבה מיכל את הבית ונסעה לנהל את מועדון-הציללה של אביה, בשארם אל-שייח'. בומצ'יק איבד את השליטה על מעשיו.

יון חושפי שהעניקה ערב ברי-המיצווה הזכירה אומנם את אחיה, אך לא גילתה אף ברמז את נסיון ההתאבדות שלו.

אורח רצוי בכל מקום

רומצ'יק נחשב אחד הגברים היפים ביותר בתל-אביב. שיערו עבות ושחור, עיניו כחולות וענקיות, חיכוך שובה-לב, גופו הגמיש ובעיקר חדות-לשונו, חוש-ההומור והטמפרמנט העצום שלו כובשים את כל מי שפוגש בו.

כסוף שנות השישים נחשב בומצ'יק לבן המוצלח של מישפחתו של הקבלן האמרי ישראלי. הוא הקדים כדור את מה שמתרחש כיום בארץ. כבר אז נסע לפאריס, ללמוד קולנוע. הוא חי כעיר-האורות שנתיים, ביחד עם חברתו. כשחזרו בתום הלימודים לישראל הפך בומצ'יק אחד מעמודי-התווך של כסית. הוא היה מגדולי המבלים של הבהמה. בין ירדיו הקרובים היו אורי זוהר ואריק איינשטיין, צבי שיסל

המישפט סיפר ג'נאח את כל הסיפור. הוא הודה כי פרץ, אך הסביר לשופטת ורדינה סימון כי לא התכוון כלל לפרוץ. "זה היה בשעה עשר בבוקר, ככלל לא התכוונתי לפרוץ, אבל זה היה כדם שלי שאפשר לעשות התפרצות כל-כך קלה. או התפתיתי", סיפר הנאשם לשופטת.

התובעת אמרה, כי דווקא נסיבות אלה מחמירות לגבי הנאשם, אבל השופטת קיבלה את גירסתו של הסיניגור, דרור מקרין, כי היתה כאן מעידה חרף-עמית, שבגללה אין להעניש בכל חומרת הדין.

היא דנה את ג'נאח לחודש מאסר-כופעל ול-15 חודשים על-ינתאי. כדי שלהבא לא יתפתה בקלות.

אולם לפני חודשים אחרים הגיע ג'נאח, במהלך עבודתו. לרחוב פרץ חיות בתל-אביב. הוא הביט לעבר בית, וראה כי לידו נכנה בניין חדש. פיגומי הבניין הגיעו ממש עד למירפסת הבית המאוכלס. ריחה אחת. שמירפסתה נושקת לפיגום, נראתה עוובה. ג'נאח לא יכול היה לעמוד בפיתוי. זיכורו נותיהעבר קראו לו, והוא עלה לבניין, צילצל בדלתה של הדירה המזמינה. איש לא ענה.

ג'נאח ירד לרחוב, עלה בפיגום ישר לתוך הדירה העוובה. נראה כי השנים הרבות בהן פרש מהמיקצוע עשו את שלהן. ג'נאח נתפס על חם בתוך הדירה שאליה פרץ.

מעידה חרף-עמית. בבית-

רכיחיים פירצה קוראת לפורץ

זיכרונות העבר זפתיווי ההווה

לפני שנים רבות היה אבנר ג'נאח פורץ נודע בתל-אביב. אולם עברו-כבר שבע שנים מאז חזר למוטב, התחתן והוליד ילדים. הוא מצא עבודה ולא הסתבך בעבירות.

לא רק דבריו של ג'נאח תומכים בגירסתו זו. גם רישומי המישרטה, שנפסקו לפני שבע שנים, מאשרים את גירסתו.

"מטעמים ששמורים איתה, לא עשתה הגברת בילהה קליר (פרקליטת הטלוויזיה) שום נסיון להזמין ערה זו לבית-המישפט", קבע השופט, "אך אינני מוכן להרחיק לכת, כפי שמבקש עורך-הדין גניהר בסיומו, ולקבוע כי דבריה של ערה זו בכתבה הנם פבריקציה. אומר רק כי מול כתבה שבה היו כל המרואיינים מסוויים ואף שחקנית, שיחקה' בה, ומול ריכוז כזה של האשמות כפי אשה אתה שלא באה להעיד ולאמתן, אפשר להבין לליבו של עורך-הדין גניהר ולטענה על פבריקציה".

הלנה התעוררה כליכך מפסקה-הדין, עד שהחליטה לתקן את כתבה-התביעה ולהעמיד את תביעתה על סכום של 500 אלף דולר. "זה סכום הנזק שנגרם לי" היא טוענת.

הסיבה לכך היתה, לדיברי השופט, סיבה עיתונאית פשוטה: "מישרד המבטיח ופחת או יותר מקיים — איננו חדשות. מישרד המבטיח ואיננו מקיים, אלא מרמה ומטעה את הבריות — אלה חדשות שהציבור מעוניין בהן" ציין השופט.

טענת הפבריקציה. פרקליטה של ערים טען, כי מגמתיותה של עורכת-הכתבה הגיעה עד כדי פבריקציה של עובדות והשתלחה של אשה מסתורית בכתבה, אשר לא הופיעה לעדות בבית-המישפט. דבריה של אשה זו תפסו חלק נכבד מהכתבה, והראוי איתה היה הארוך ביותר. היו לה טענות על כך שהופגשה עם גבר נוצרי, עם גבר שהוצג לה כבעל חברה והתגלה כשוער בחברה זו. וכן הופגשה עם כהן, למרות שהיא גרושה.